

prima instanță Sv. Caitaz
instanța de apel T. Dimitriadi, I. Dănăilă, G. Vavrin

ÎNCHEIERE

06 iulie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului,
judecători

Svetlana Filincova
Maria Ghervas
Dumitru Mardari

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Primăria comunei Baimaclia, raionul Cantemir,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Întreprinderii cu capital străin „Gas Natural Fenosa Furnizare Energie” societate cu răspundere limitată (succesorul în drepturi al Întreprinderii cu capital străin „RED Union Fenosa” societate pe acțiuni), împotriva Primăriei comunei Baimaclia, raionul Cantemir cu privire la încasarea datoriei și compensarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei Curții de Apel Cahul din 22 martie 2016, prin care a fost admis apelul declarat de Întreprinderea cu capital străin „Gas Natural Fenosa Furnizare Energie” societate cu răspundere limitată, casată hotărârea Judecătorei Cantemir din 03 noiembrie 2015 și emisă o nouă hotărâre prin care acțiunea a fost admisă,

c o n s t a t ă :

La 27 octombrie 2014, reprezentantul ÎCS „RED Union Fenosa” SA (succesor în drepturi – ÎCS „GNF Furnizare Energie” SRL), avocatul Ruslan Coștaș, a depus cerere de chemare în judecată împotriva Primăriei comunei Baimaclia solicitând încasarea datoriei pentru energia electrică consumată în sumă de 24 755,55 lei și a taxei de stat în sumă de 742,67 lei.

În motivarea acțiunii a indicat că la 24 ianuarie 2006 între ÎCS „RED Union Fenosa” SA și Primăria comunei Baimaclia a fost încheiat contractul privind furnizarea energiei electrice nr. 30205000008, în conformitate cu care, reclamantul a furnizat energie electrică consumatorului la locul de consum solicitat nr. 7143846 și nr. 7143847 din raionul Cantemir, satul Baimaclia și satul Acui - iluminarea PT441 și

PT 442, iar consumatorul era obligat să achite în termen plata pentru energia electrică consumată.

Totodată, a indicat că pârâtul a consumat fraudulos energie electrică, fapt care a dus la neînregistrarea sau înregistrarea incompletă a cantității de energie electrică consumată. Aceste fapte au fost fixate în actul nr. A17569 și nr. A17568 din 02 decembrie 2012, prin care s-a constatat conectarea neautorizată la rețeaua de energie electrică prin evitarea echipamentului de măsurare, astfel că, pârâtul consuma energie electrică fără evidența acestuia prin echipamentul de măsurare.

Sușține că urmare a acestor încălcări, la 05 decembrie 2012 a fost efectuată recalcularea energiei electrice consumate, pentru perioada 03 decembrie 2011 - 03 decembrie 2012, conform sistemului pașal și înaintată factura spre plată.

Afirmă reclamantul că pârâtul, prin consumul fraudulos de energie electrică și fără contract, a admis o faptă ilicită și a cauzat un prejudiciu.

Reține că nu au fost achitate facturile pentru consumul energiei electrice nr. 7143846011 din 05 decembrie 2012 în sumă de 12 910,36 lei și nr. 7143847011 din 05 decembrie 2012 în sumă de 8 068,92 lei. Totodată, pentru neachitarea în termen a facturilor înaintate s-a calculat penalitatea de întârziere în sumă de 3 776,27 lei.

Astfel, indică că la 25 martie 2014 datoria pentru consumul energiei electrice constituia 24 755,55 lei.

Menționează reclamantul că la 25 martie 2014 în adresa pârâtului a fost expediată reclamația nr. 02-02/14r-uf privind achitarea datoriei în sumă de 24 755,55 lei, însă pârâtul nu a răspuns reclamației și nu a îndeplinit obligațiile de achitare a facturilor.

La fel, reclamantul a menționat că, actele juridice în baza cărora s-a format datoria, și anume, actul de constatare a încălcărilor și facturile de plată, nu au fost contestate.

La 17 februarie 2015 reprezentantul ÎCS „RED Union Fenosa” SA, avocatul Ruslan Costăș, a depus cerere prin care a solicitat înlocuirea reclamantului cu succesorul lui în drepturi – ÎCS „GNF Furnizare Energie” SRL.

Prin încheierea Judecătoriei Cantemir din 17 august 2015 a fost înlocuit reclamantul ÎCS „RED Union Fenosa” SA cu succesorul în drepturi ÎCS „GNF Furnizare Energie” SRL. (f.d. 68)

Prin hotărârea Judecătoriei Cantemir din 03 noiembrie 2015 s-a admis parțial acțiunea înaintată de ÎCS „RED Union Fenosa” SA (succesor în drepturi – ÎCS „GNF Furnizare Energie” SRL).

S-a încasat din contul Primăriei comunei Baimaclia în beneficiul ÎCS „GNF Furnizare Energie” SRL, suma de 8 085 lei cu titlu de datorie, 1 455 lei cu titlu de penalitate și 286 lei cu titlu de compensare a cheltuielilor legate de achitarea taxei de stat la depunerea cererii de chemare în judecată, iar în total 9 826 lei.

În rest, pretențiile ÎCS „GNF Furnizare Energie” SRL s-au respins ca neîntemeiate.

Ne fiind de acord cu hotărârea primei instanțe, la 25 noiembrie 2015 reprezentantul ÎCS „GNF Furnizare Energie” SRL, avocatul Ruslan Costaș, a contestat-o cu apel.

Prin decizia Curții de Apel Cahul din 22 martie 2016 s-a admis apelul declarat de ÎCS „GNF Furnizare Energie” SRL.

S-a casat hotărârea Judecătorei Cantemir din 03 noiembrie 2015 și s-a emis o nouă hotărâre prin care acțiunea a fost admisă.

S-a încasat din contul Primăriei comunei Baimaclia în beneficiul ÎCS „GNF Furnizare Energie” SRL, suma de 20 979,28 lei cu titlu de datorie pentru energia electrică consumată, 3 776,27 lei penalitate, 742,67 lei cu titlu de compensare a cheltuielilor de judecată legate de achitarea taxei de stat la depunerea acțiunii și 342,34 lei la depunerea apelului.

La 23 mai 2016, Primăria comunei Baimaclia a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei Curții de Apel Cahul din 22 martie 2016 și a hotărârii Judecătorei Cantemir din 03 noiembrie 2015, cu emiterea unei noi hotărâri de restituire a pricinii spre rejudecare în prima instanță, în alt complet de judecată.

În motivarea recursului a invocat că instanțele inferioare de judecată au încălcat normele de drept procedural, și anume, pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată, precum și, instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces.

În acest sens, menționează că Primăria comunei Baimaclia nu poate avea calitatea procesuală de pârât deoarece lucrările de montare a iluminăției stradale nu au fost finalizate și transmise la balanța primăriei.

Totodată, pricina a fost examinată în lipsa antreprenorului SRL „Moncomtex”, care a instalat lumina stradală în comuna Baimaclia.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

În conformitate cu art. 434 alin. (1) Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Potrivit scrisorii de comunicare a Curții de Apel Cahul (f.d. 129), copia deciziei recurate a fost expediată în adresa participanților la proces la 01 aprilie 2016, însă la materialele dosarului nu există dovada legală de recepționare.

Astfel, se constată că recurentul Primăria comunei Baimaclia s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul împotriva deciziei Curții de Apel Cahul din 22 martie 2016, în termen legal.

Analizând modul în care recurentul Primăria comunei Baimaclia și-a exercitat dreptul la recurs, fără a se expune cu referire la legalitatea deciziei instanței de apel atacate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele motive.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă.

Astfel, analizând argumentele recursului prin prisma existenței temeiurilor de declarare a recursului, Colegiul constată că acestea nu se încadrează în limitele stabilite de norma precitată, instanța de apel aplicând corect normele de drept material și de drept procedural.

Subsecvent, în conformitate cu art. 433 lit. a) Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației, în viziunea recurentului, fără a indica un temei prevăzut de art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă, sunt inadmisibile din considerentele că nu se încadrează în prevederile art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă și nu constituie temei de casare a deciziei, deoarece recursul exercitat are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei dar nu și temeinicia în fapt.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și jurisprudența CEDO, conform cărei recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, însă motivele recursului invocat în speță sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat în mod corespunzător.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nicio referire cu privire la fondul recursului.

Totodată, Colegiul reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în

urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs. Prin prisma art. 432 alin. (4) Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite la art. 130 Codul de procedură civilă. Din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

Cu referire la argumentul recurentului privind aplicarea eronată de către instanța de apel a normelor de drept material, colegiul menționează că în cererea de recurs nu se indică prin ce s-a manifestat aplicarea eronată a normelor de drept material și din care circumstanțe aceasta rezultă. Colegiul reține că acesta argument al recurentului poartă un caracter declarativ, nefiind posibilă determinarea aspectului de legalitate al deciziei instanței de apel ce urmează a fi supus controlului judiciar.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de Primăria comunei Baimaclia nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul declarat de Primăria comunei Baimaclia, raionul Cahul se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,

Svetlana Filincova

judecători

Maria Ghervas

Dumitru Mardari